

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 4 februari 1918 kl. 3 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckt motion om tullfrihet för kalciumkarbid och bariumkarbid.

(1:a avd.)

Närvarande: herrar Hammarström, Röing, Ollas Ericsson, Jacob Larsson, Lyckholm, Antonsson, Elof Ljunggren, Östberg, Wijk, Källman, Nilsson i Bonarp, Månsson i Hagaström, Holmström, Jonsson i Hökhult, Nilsson i Kristianstad, Berg i Staby, Bergman, Knaust och Söderberg.

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 59, har herr *Röing* hemställt, att riksdagen måtte besluta, dels att en sådan ändring göres i pos. 1170 av gällande tulltaxa, att kalciumkarbid och bariumkarbid vid import blir tullfri, och dels att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att denna tullfrihet snarast möjligt måtte träda i kraft.

Till stöd för sitt förslag har motionären anfört följande:

»Enligt pos. 1170 i gällande tulltaxa är karbid vid import åsatt en tull av 5 öre pr kilogram. Som bekant exporterar Sverige under normala förhållanden betydande kvantiteter av denna artikel, och konkurrerar den svenska karbidindustrien med framgång på världsmarknaden med den utländska. Enligt min uppfattning är under sådana förhållanden ett tullskydd obehövt för den svenska karbidindustrien.

Såsom förhållandena numera utvecklat sig under världskriget, kan emellertid den svenska karbidindustrien icke tillfredsställa den ökade

inhemska konsumtionen, som uppstått på grund av att importen av petroleum praktiskt upphört. Ansträngningar göras nu att få till stånd import av utländsk karbid, och om dessa försök krönas med framgång, vartill stora utsikter förefinnas, skulle ett bibehållande av tullen endast förorsaka, att den utländska karbiden onödigt kommer att fördyras för den svenska allmänheten, ett missförhållande som snarast bör avlägsnas.»

Utskottet.

Förevarande motion avser ett definitivt upphävande av tullen å kalciumkarbid och bariumkarbid.

Att i detta avseende träffa ett avgörande förutsätter givetvis en något närmare utredning angående karbidindustriens produktionsvillkor nu och sådana de kunna antagas komma att gestalta sig under en närmare framtid. En dylik utredning skulle emellertid under nuvarande förhållanden vara förenad med olägenhet, enär, enligt vad utskottet erfarit, anledning torde finnas att antaga, att redan under den närmaste tiden import av avsevärda kvantiteter karbid kommer att äga rum, för vilka i fall av sådan utredning och därav förorsakad tidsutdräkt med frågans avgörande tullfrihet sannolikt icke skulle kunna få åtnjutas.

En annan med hänsyn härtill lämpligare åtgärd, ägnad att för tillfället lösa frågan, erbjuder sig genom införande av en provisorisk tullfrihet för ifrågavarande artiklar, vilkas betydelse under nuvarande brist på belysningsmedel inom landet ej torde behöva särskilt framhållas. Mot en sådan provisorisk jämkning i tulltaxans bestämmelser torde eljest icke heller någon egentlig betänklighet kunna möta.

I överensstämmelse härmed har utskottet ansett sig böra hemställa,

att riksdagen i anledning av herr Röings ifrågavarande motion (II: 59) må

1) besluta att för kalciumkarbid och bariumkarbid skall under januari och februari månader 1919 tullfrihet åtnjutas samt därefter tull utgå enligt samma tullsats som för närvarande eller efter 5 öre för kilogram;

2) under förutsättning av bifall till vad under 1) föreslagits, för sin del jämväl besluta, att tullfrihet för kalciumkarbid och bariumkarbid må tillämpas redan under innevarande år från och med den dag, Kungl. Maj:t bestämmer; samt

3) i skrivelse till Kungl. Maj:t, med tillkännagivande av sina sålunda fattade beslut, anhålla, att Kungl. Maj:t ville förordna om den beslutade tullfrihetens trädande i kraft snarast möjligt.

Stockholm den 4 februari 1918.

På bevillningsutskottets vägnar:

ALEXIS HAMMARSTRÖM.
